

Dz.U. 2001 Nr 76 poz. 812**U S T A W A**

z dnia 22 czerwca 2001 r.

**o wykonywaniu Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji,
składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów**

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

Art. 1. Ustawa określa zasady wykonywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zobowiązań wynikających z Konwencji o zakazie prowadzenia badań, produkcji, składowania i użycia broni chemicznej oraz o zniszczeniu jej zapasów, sporządzonej w Paryżu dnia 13 stycznia 1993 r. (Dz. U. z 1999 r. poz. 703), zwanej dalej „Konwencją”.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się wobec osób fizycznych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, osób prawnych i jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej oraz innych podmiotów mających siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także przedsiębiorców zagranicznych prowadzących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność z wykorzystaniem związków chemicznych i ich prekursorów, objętych postanowieniami Konwencji.

2. Terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią również statki powietrzne oraz statki morskie i inne jednostki pływające, o polskiej przynależności państwowej.

Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o „broni chemicznej”, „toksycznych związkach chemicznych”, „organicznych związkach chemicznych”, „prekursorach”, „chemicznych środkach policyjnych”, „obiektach do produkcji broni chemicznej” oraz „celach niezabronionych przez Konwencję”, pojęcia te należy rozumieć w znaczeniu użytym w Konwencji.

2. Użyte w ustawie określenie „zespół eskortujący” oznacza wyrażenie „eskorta w kraju” w rozumieniu Konwencji.

**Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2018 r.
359.**

Rozdział 2

Zakazy i ograniczenia

Art. 4. Zabrania się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 5:

- 1) prowadzenia badań, produkcji, wytwarzania, przetwarzania, zużycia lub nabywania w jakikolwiek inny sposób, gromadzenia, przechowywania, zbywania lub przekazywania komukolwiek broni chemicznej;
- 2) używania broni chemicznej;
- 3) podejmowania jakichkolwiek przygotowań wojskowych do użycia broni chemicznej;
- 4) używania chemicznych środków policyjnych jako środka prowadzenia działań wojennych;
- 5) podżegania lub pomocnictwa w podejmowaniu działalności zabronionej w pkt 1–4.

Art. 5. Produkcja, wytwarzanie, przetwarzanie, zużycie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie nr 1 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 1”, może być prowadzone wyłącznie w celach niezabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych oraz zgodnie z jej wymogami.

Art. 6. 1. Produkcja, wytwarzanie, przetwarzanie, zużycie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, może być dokonywane na podstawie pozwolenia.

2. Pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje minister właściwy do spraw gospodarki, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Dla jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także dla przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim, pozwolenie, o którym mowa w ust. 1, wydaje Minister Obrony Narodowej.

Art. 7. 1. Pozwolenie na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, zużycie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, jest niezależne od wpisu do rejestru przedsiębiorców oraz od koncesji i zezwolenia, o których mowa w przepisach o działalności gospodarczej.

2. Udzielenie, odmowa udzielenia, zmiana i cofnięcie pozwolenia lub ograniczenie jego zakresu w stosunku do wniosku następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Pozwolenia udziela się na czas oznaczony, nie krótszy niż 2 lata i nie dłuższy niż 50 lat.

4. Do udzielenia, odmowy udzielenia, zmiany i cofnięcia pozwolenia lub ograniczenia jego zakresu w stosunku do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy *art. 16, art. 17 ust. 1 i 2, art. 18, art. 20, art. 21 ust. 1–5, art. 22, art. 23 i art. 26 ustawy z dnia 19 listopada 1999 r. – Prawo działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 1178, z 2000 r. poz. 958 i 1193 oraz z 2001 r. poz. 509 i 679)¹⁾*.

Art. 8. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb wydawania pozwoleń na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, zużycie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1. Rozporządzenie to określi w szczególności:

- 1) wzory wniosków o wydanie pozwolenia na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1;
- 2) dokumenty, które powinny być dołączone do wniosków, o których mowa w pkt 1;

¹⁾ Obecnie ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2168 i 2290) na podstawie art. 86 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. poz. 1808, z 2006 r. poz. 1636, z 2008 r. poz. 888, z 2009 r. poz. 97 oraz z 2011 r. poz. 764), która weszła w życie z dniem 21 sierpnia 2004 r.

- 3) wzory pozwolenia na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1.

Art. 9. 1. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, zakres i szczegółowe warunki produkcji, wytwarzania, przetwarzania, zużycia, nabywania, gromadzenia, przechowywania, zbywania, przekazywania i używania toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, w jednostkach i komórkach organizacyjnych jemu podporządkowanych oraz przez niego nadzorowanych, a także w przedsiębiorstwach państwowych, dla których jest on organem założycielskim. Rozporządzenie to określi w szczególności:

- 1) sposób przygotowania wniosków o wydanie pozwolenia na prowadzenie działalności, o której mowa w art. 6, oraz dokumenty, które powinny być dołączone do wniosków;
- 2) jednostki organizacyjne upoważnione do produkcji toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów do celów ochronnych;
- 3) warunki prowadzenia produkcji toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów do celów badawczych, medycznych lub farmaceutycznych;
- 4) tryb i terminy przekazywania informacji związanej z produkcją, wytwarzaniem, przetwarzaniem, nabywaniem, gromadzeniem, przechowywaniem, zbywaniem, przekazywaniem i używaniem toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1;
- 5) warunki przeprowadzania szkolenia wojsk z użyciem toksycznych związków chemicznych.

2. Minister Obrony Narodowej przekazuje ministrowi właściwemu do spraw gospodarki kopie wydanych pozwoleń na produkcję, wytwarzanie, przetwarzanie, nabywanie, gromadzenie, przechowywanie, zbywanie, przekazywanie lub używanie w jednostkach i komórkach organizacyjnych, o których mowa w ust. 1, toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów.

Rozdział 3

Obrót z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami

Art. 10. 1. Dopuszcza się import, eksport oraz tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów wymienionych w Wykazie 1, pod warunkiem uzyskania zezwolenia i z zastrzeżeniem art. 11.

2. Zezwolenie na import, eksport oraz tranzyt, o którym mowa w ust. 1, wydaje minister właściwy do spraw gospodarki na zasadach i w trybie określonym w ustawie z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050).

Art. 11. 1. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, do i z państw niebędących Stronami Konwencji jest zakazany.

2. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie 1, do i z państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny jedynie do celów niezabronionych przez Konwencję i w ilościach przez nią dozwolonych oraz zgodnie z jej wymogami.

Art. 12. 1. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie nr 2 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 2”, jest dopuszczalny tylko do i z państw będących Stronami Konwencji.

2. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie nr 3 Załącznika do Konwencji dotyczącego związków chemicznych, zwanym dalej „Wykazem 3”, jest dopuszczalny tylko do i z państw będących Stronami Konwencji, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. Eksport, import i tranzyt przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, wymienionych w Wykazie

3, z państw będących Stronami Konwencji jest dopuszczalny do i z państw niebędących Stronami Konwencji, z tym że w przypadku eksportu i tranzytu do tych państw warunkiem jego dopuszczenia jest dostarczenie oświadczenia końcowego użytkownika, wydane przez właściwe władze tych państw.

4. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, powinno zawierać dane określone w art. 23 ust. 4 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz o zmianie niektórych ustaw.

Rozdział 4

Deklaracje i ich kontrola

Art. 13. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi krajowy system gromadzenia i przetwarzania danych związanych z prowadzeniem działalności objętej postanowieniami Konwencji oraz przygotowuje projekty deklaracji wymaganych przez Konwencję.

2. Projekty deklaracji, o których mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych.

Art. 14. 1. Podmioty i przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2, prowadzący działalność z wykorzystaniem toksycznych związków chemicznych i ich prekursorów, objętych postanowieniami Konwencji, są obowiązani przekazywać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki informacje o tej działalności, związane z:

- 1) produkcją, wytwarzaniem, zużyciem, przetwarzaniem, nabywaniem, gromadzeniem, przechowywaniem, zbywaniem, przekazywaniem i używaniem związków chemicznych wymienionych w Wykazie 1, z uwzględnieniem postanowień części VI Załącznika do Konwencji dotyczącego stosowania Konwencji i weryfikacji;
- 2) produkcją, zużyciem, przetwarzaniem lub obrotem związkami chemicznymi wymienionymi w Wykazie 2, z uwzględnieniem postanowień części VII Załącznika do Konwencji dotyczącego stosowania Konwencji i weryfikacji;

- 3) produkcją lub obrotem związkami chemicznymi wymienionymi w Wykazie 3, z uwzględnieniem postanowień części VIII Załącznika do Konwencji dotyczącego stosowania Konwencji i weryfikacji;
- 4) produkcją określonych organicznych związków chemicznych niewymienionych w Wykazie 1, Wykazie 2 i Wykazie 3, z uwzględnieniem postanowień części IX Załącznika do Konwencji dotyczącego stosowania Konwencji i weryfikacji;
- 5) obrotem z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami, wymienionymi w Wykazie 1, Wykazie 2 i Wykazie 3;
- 6) posiadaniem chemicznych środków policyjnych.

2. Podmioty i przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2, są obowiązani przekazywać każdego roku informacje, o których mowa w ust. 1, w terminach:

- 1) do dnia 30 września – w przypadku informacji, które dotyczą działalności planowanej w następnym roku kalendarzowym;
- 2) do dnia 28 lutego – w przypadku informacji, które dotyczą działalności prowadzonej w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny być prawdziwe, rzetelne i wyczerpujące oraz powinny spełniać wymogi określone w Konwencji.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych oraz Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe dane, jakie powinny zawierać informacje, o których mowa w ust. 1. Rozporządzenie to określi w szczególności:

- 1) wzory deklaracji, które powinny zawierać informacje o działalności z wykorzystaniem związków chemicznych i ich prekursorów objętych postanowieniami Konwencji;
- 2) tryb i terminy przekazywania informacji dla celów przygotowania deklaracji.

Art. 15. 1. Informacje, o których mowa w art. 14 ust. 1–3, podlegają kontroli.

2. Organem właściwym w sprawach kontroli, o której mowa w ust. 1, jest minister właściwy do spraw gospodarki, z wyjątkiem jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim.

3. W jednostkach i komórkach organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także w przedsiębiorstwach państwowych, dla których jest on organem założycielskim, kontrolę, o której mowa w ust. 1, prowadzi Minister Obrony Narodowej.

4. Do kontroli, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947, z późn. zm.²⁾) dotyczące kontroli celno-skarbowej oraz przepisy art. 29–31 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa oraz o zmianie niektórych ustaw.

Rozdział 5

Działalność inspekcyjna

Art. 16. Zespół inspekcyjny, w granicach zadań określonych w Załączniku do Konwencji dotyczącym jej stosowania i weryfikacji, jest uprawniony do:

- 1) wejścia na teren każdego obiektu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w odniesieniu do którego:
 - a) przedstawiono informację lub deklarację w związku z działalnością prowadzoną zgodnie z art. VI Konwencji,
 - b) zażądano inspekcji na żądanie, zgodnie z art. IX ust. 8 Konwencji,
 - c) zostało wszczęte dochodzenie, zgodnie z art. X ust. 9 Konwencji;
- 2) prowadzenia innej działalności inspekcyjnej, zgodnie z Konwencją;
- 3) używania sprzętu zatwierdzonego zgodnie z Konwencją, włącznie z zainstalowaniem urządzeń służących do stałego monitorowania obiektów;
- 4) prowadzenia rozmów z posiadaczem kontrolowanego obiektu lub jego przedstawicielem;
- 5) przeglądania dokumentów i rejestrów;
- 6) pobierania próbek w celu ich analizy.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2255, z 2017 r. poz. 88, 244, 379, 708, 768, 1086, 1321, 2409 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 106 i 138.

Art. 17. 1. Zespołowi inspekcyjnemu towarzyszy zespół eskortujący, powołany przez ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych.

2. Uprawnienia członków zespołu inspekcyjnego, o których mowa w art. 16, przysługują odpowiednio członkom zespołu eskortującego.

Art. 18. 1. Podczas prowadzenia inspekcji kontrolowane podmioty i przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2, są obowiązani wobec zespołu inspekcyjnego i zespołu eskortującego do:

- 1) udostępnienia obiektów i urządzeń, w których jest prowadzona działalność z wykorzystaniem związków chemicznych i ich prekursorów objętych postanowieniami Konwencji;
- 2) obecności podczas inspekcji;
- 3) udzielania niezbędnych informacji i umożliwienia wglądu w dokumenty i rejestry dotyczące zakresu kontroli;
- 4) sporządzania kopii żądanych dokumentów i rejestrów;
- 5) pobierania próbek albo współdziałania w pobieraniu próbek;
- 6) umożliwienia zespołowi inspekcyjnemu korzystania ze środków łączności oraz, o ile jest to możliwe, z innych urządzeń znajdujących się w kontrolowanym obiekcie;
- 7) zapewnienia odpowiednich warunków do pracy, w tym samodzielnych pomieszczeń i miejsc do przechowywania dokumentów.

2. (uchylony)

Art. 19. Podczas prowadzenia inspekcji kontrolowane podmioty i przedsiębiorcy, o których mowa w art. 2, mają prawo do:

- 1) uczestniczenia w pracach zespołu eskortującego;
- 2) składania wyjaśnień i wnoszenia zastrzeżeń podczas prowadzenia inspekcji;
- 3) zapoznania się z ustaleniami inspekcji i zgromadzoną dokumentacją;
- 4) otrzymania sprawozdania z przeprowadzonej inspekcji oraz zgłoszenia uwag do tego sprawozdania;
- 5) uczestniczenia w spotkaniach podsumowujących inspekcje oraz zgłaszania uwag.

Art. 20. 1. Koszty związane z przeprowadzeniem inspekcji są ponoszone ze środków budżetu państwa, które zapewniają właściwi dysponenti odpowiednich części budżetu.

2. Ministrowie właściwi ze względu na prowadzone inspekcje przedstawiają ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych wnioski o refundację poniesionych kosztów, który jest przekazywany do Organizacji do spraw Zakazu Broni Chemicznej, zwanej dalej „Organizacją”.

Art. 21. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb przyjmowania inspekcji Organizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Rozporządzenie to określi w szczególności:

- 1) tryb powiadamiania o inspekcji;
- 2) sposób ustalania składu zespołu eskortującego;
- 3) obowiązki ministra właściwego ze względu na inspekcjonowany obiekt w zakresie:
 - a) powiadamiania właściwych organów oraz właściciela obiektu o planowanej inspekcji,
 - b) przygotowania inspekcji,
 - c) zapewnienia zespołowi inspekcyjnemu i zespołowi eskortującemu dostępu do obiektu objętego inspekcją, transportu do miejsca i z miejsca inspekcji, zakwaterowania, pomieszczeń do pracy, tłumaczeń, korzystania ze środków łączności oraz opieki medycznej,
 - d) zapewnienia przeprowadzenia inspekcji zgodnie z procedurami przewidzianymi w Konwencji;
- 4) tryb pokrywania kosztów inspekcji oraz występowania do Organizacji w celu refundacji poniesionych kosztów.

Rozdział 6

Ochrona informacji

Art. 22. 1. Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW restricted”, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych, dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „zastrzeżone”.

2. Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW protected”, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „poufne”.

3. Informacje uzyskane w związku z realizacją postanowień Konwencji, oznaczone klauzulą „OPCW highly protected”, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, dla informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne”.

4. Informacje uzyskane od podmiotów i przedsiębiorców, o których mowa w art. 2, w związku z obowiązkiem ustanowionym w art. 14, oraz oznaczone odpowiednimi klauzulami, podlegają ochronie i są udostępniane na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w ust. 1, odpowiednio do przyznanej klauzuli tajności.

Rozdział 7

Kompetencje organów administracji publicznej

Art. 23. 1. Funkcje Organu Krajowego, o którym mowa w Konwencji, wykonuje minister właściwy do spraw zagranicznych.

2. Do zadań ministra właściwego do spraw zagranicznych, jako Organu Krajowego, należy:

- 1) opracowywanie i realizacja założeń polityki Rzeczypospolitej Polskiej wobec Organizacji;
- 2) utrzymywanie kontaktów z Organizacją oraz z innymi państwami będącymi Stronami Konwencji w sprawach związanych z realizacją jej postanowień;
- 3) współuczestniczenie w przyjmowaniu inspekcji Organizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) koordynowanie działań podejmowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z wykonywaniem zobowiązań wynikających z Konwencji;
- 5) udzielanie państwom będącym Stronami Konwencji, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, za pośrednictwem Organizacji, pomocy innym w przypadku zagrożenia użyciem lub użycia przeciwko nim broni chemicznej, zgodnie z postanowieniami Konwencji.

Art. 24. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki nadzoruje działalność związaną z realizacją postanowień Konwencji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Nadzorując działalność, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) prowadzi krajowy system gromadzenia i przetwarzania danych związanych z działalnością, o której mowa w art. 5–12, a także przygotowuje projekty deklaracji wymaganych przez Konwencję oraz przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych;
- 2) kontroluje działalność podmiotów i przedsiębiorców, o których mowa w art. 2, w sferze realizacji Konwencji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim; w szczególności zapewnia kontrolę obrotu z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi i ich prekursorami, wymienionymi w Wykazie 1, Wykazie 2 i Wykazie 3;
- 3) zapewnia, we współpracy z Ministrem Obrony Narodowej, możliwość prowadzenia analiz chemicznych związanych z realizacją postanowień Konwencji;
- 4) prowadzi, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, działalność związaną z przygotowywaniem, przyjmowaniem i prowadzeniem inspekcji Organizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem jednostek i komórek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej oraz przez niego nadzorowanych, a także przedsiębiorstw państwowych, dla których jest on organem założycielskim, jak również organów i jednostek organizacyjnych podległych i nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

Art. 25. 1. Minister Obrony Narodowej zapewnia realizację postanowień Konwencji przez jednostki i komórki organizacyjne jemu podporządkowane oraz

przez niego nadzorowane, a także przedsiębiorstwa państwowe, dla których jest on organem założycielskim, poprzez:

- 1) kontrolowanie realizacji postanowień Konwencji;
- 2) zapewnianie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw gospodarki, możliwości prowadzenia analiz chemicznych związanych z realizacją postanowień Konwencji;
- 3) prowadzenie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, działalności związanej z przygotowaniem, przyjmowaniem i prowadzeniem inspekcji Organizacji.

2. Minister Obrony Narodowej może wydzielać, na wniosek ministra właściwego do spraw zagranicznych, w ramach posiadanych sił i środków przeznaczonych do obrony przed bronią chemiczną, ich część w celu udzielenia, za pośrednictwem Organizacji, pomocy innym państwom będącym Stronami Konwencji, w przypadku zagrożenia użyciem lub użycia przeciwko nim broni chemicznej.

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych sprawuje kontrolę realizacji postanowień Konwencji w podległych mu i nadzorowanych przez niego organach i jednostkach organizacyjnych, a także określa zadania tych organów i jednostek w tym zakresie.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych zapewnia:

- 1) przeprowadzanie kontroli granicznej zespołów inspekcyjnych według zasad przyjętych dla personelu dyplomatycznego w wyznaczonych przejściach granicznych;
- 2) bezpieczeństwo członkom zespołów inspekcyjnych w czasie pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w czasie przemieszczania się;
- 3) prowadzenie, we współpracy z ministrem właściwym do spraw zagranicznych i ministrem właściwym do spraw gospodarki, działalności związanej z przygotowaniem, przyjmowaniem i prowadzeniem inspekcji Organizacji w podległych mu i nadzorowanych przez niego jednostkach organizacyjnych.

Rozdział 8

Przepisy karne

Art. 27. Kto używa chemicznych środków policyjnych jako środka prowadzenia działań wojennych,
podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.

Art. 28. 1. Kto bez wymaganego pozwolenia lub wbrew jego warunkom, w celach niezabronionych przez Konwencję, produkuje, wytwarza, przetwarza, nabywa, gromadzi, przechowuje, zbywa, przekazuje, używa lub posiada toksyczne związki chemiczne lub ich prekursory, wymienione w Wykazie 1,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Tej samej karze podlega, kto toksyczne związki chemiczne lub ich prekursory, wymienione w Wykazie 1, przekazuje osobie nieuprawnionej.

Art. 29. Kto bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom dokonuje obrotu z zagranicą toksycznymi związkami chemicznymi lub ich prekursorami, wymienionymi w Wykazie 1,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Art. 30. 1. Kto nie dopełnia obowiązku informowania uprawnionego organu bądź udziela informacji nieprawdziwych o prowadzonej działalności związanej z wykorzystaniem toksycznych związków chemicznych lub ich prekursorów, objętych postanowieniami Konwencji,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

2. Jeżeli sprawca czynu określonego w ust. 1 działa nieumyślnie,
podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do roku.

Art. 31. Kto odmawia dopuszczenia zespołu inspekcyjnego lub zespołu eskortującego do kontrolowanego obiektu, udziela nieprawdziwych informacji członkom tych zespołów albo w inny sposób uniemożliwia lub utrudnia przeprowadzenie inspekcji,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo karze pozbawienia wolności do lat 3.

Art. 32. W razie skazania za przestępstwo określone w art. 27–29 sąd może orzec przepadek towarów, technologii oraz innych przedmiotów służących lub przeznaczonych do popełnienia przestępstwa albo pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa, nie wyłączając środków płatniczych, papierów wartościowych i wartości dewizowych oraz innych korzyści majątkowych, chociażby nie stanowiły one własności sprawcy.

Rozdział 9

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 33. Podmioty i przedsiębiorcy prowadzący w dniu wejścia w życie ustawy działalność bez pozwolenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1, mogą w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy wystąpić do właściwego organu o wydanie wymaganego pozwolenia.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia³⁾.

³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 25 lipca 2001 r.